

[Erlendsson.]

til disse formål, specielt til hospitalshjælp. Alligevel tror jeg, vi kan gå ind for nogle hovedlinjer i det forslag, som her er lagt frem om ændring af lov om offentlig sygesikring, for der er ingen tvivl om, at der har været visse urimeligheder i den måde, denne lov er blevet benyttet på.

Man vil beholde fribefordringen for de økonomisk svage grupper, og det kan vi da bestemt gå med til. Man nævner her altid invalidepensionister og folkepensionister, men der findes jo også andre svage grupper end dem. Dem har man ganske vist også taget hensyn til, idet de kan søge om en særlig hjælp, som de kan få i henhold til lov om offentlig forsorg § 47, stk. 5.

Det, som ikke rigtig er berørt i forbindelse med dette lovforslag, er, hvilken betydning det vil få i relation til de praktiserende læger. Det er nævnt, at der til befordring til speciallæger stadig skal kunne ydes tilskud, hvis afstanden er op mod 25 km eller deromkring. Men det er vist ikke almindeligt kendt — eller man har måske ikke tænkt på det i den forbindelse — at der stadig er mangel på praktiserende læger, og at den koncentration inden for almen lægehjælp, som har fundet sted i de senere år, betyder, at der i mange egne af landet er blevet betydelig større afstande til lægen, end der tidligere har været, fordi de flytter sammen gruppevis i lægehuse for på den måde at kunne hjælpe hinanden, kunne få nogen frihed, som praktiserende læger jo igennem menneskealdre ikke har været vant til at have. Det har på den anden side også betydet, at afstanden mange steder er blevet meget større, og der var måske derfor grund til at se lidt på det, når vi skal drøfte dette forslag i udvalget.

Men mit parti ser som helhed positivt på forslaget, kan jeg sige.

Peter Holst (V):

Venstre mener, at det er et afbalanceret besparelsesforslag, socialministeren her har fremsat. Ved at man undtager den personkreds, der hyppigst har egentlig brug for at konsultere en læge — pensionisterne — er der ingen begrundelse for at tro, at folkesundheden skulle lide skade ved, at fribefordringen for patienter i almindelighed til læge og til nærboende speciallæge bortfalder.

Endvidere er vi fortrøstningsfulde ved muligheden for lokalt at dispensere, når der er tale om ikke-pensionister, når der er tale om folk, der ekstraordinært ofte behøver at tage til læge. Der kan endog dispenseres fra minimumsgrænsen på 10 kr. til transporten. Det giver alt i alt en helt tilstrækkelig garanti for, at ingen i egentlig trang med dette vil udsættes for urimeligheder, som ingen ønsker at påføre dem.

Vedrørende de refusionsændringer, der også er tale om i dette lovforslag, synes jeg det er rimeligt at henvise til, hvad der blev sagt under det foregående punkt på dagsordenen, hvor der blev givet en orientering og lovet en yderligere forklaring, hvis der stadig skulle mangle et klart overblik over virkningen af de refusionsomlægninger, der er tale om.

Den foreslåede ændring af primærkommunernes refusion af udgifter til begravelseshjælp fra de nuværende 100 pct. til de påtænkte 50 pct. kommer til at falde sammen med den sandsynlige dato for bistandslovens ikrafttræden, og det foreslåede procenttal bliver det samme, som der sandsynligvis bliver tale om for kommunens egen udgift i forbindelse med bistandsloven for de mange forskellige områder, den vedrører.

Også af den grund finder venstre det punkt i lovforslaget hensigtsmæssigt og kan for det som for lovforslagets øvrige punkter tilsige sin bedste støtte.

Gunner Baunsgaard (RV):

Som det fremgår af lovforslagets undertitel er der to forhold, der skal tages stilling til, nemlig bortfald af statsrefusion og en begrænsning af befordringsgodtgørelsen.

En ændring fra refusion til bloktilskud er vi fra det radikale venstre indstillet på; det er et sigte, som vi kan give fuld tilslutning til.

Alle har bemærket, hvordan befordringen til alment praktiserende læger har fået et omfang, som ikke er rimeligt, og har fået uheldige konsekvenser, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, at på det administrative område må der påregnes en væsentlig besparelse for kommunerne, idet antallet af ekspeditioner må forventes at falde betydeligt, og det er den rigtige vej.

Der er i lovforslaget taget hensyn til de grupper i befolkningen, som har behov for godtgørelse af nødvendig befordring både til